

ระดับความพร้อมของธุรกิจโฮสเทลในการรองรับนักท่องเที่ยวกลุ่ม Solo Travel ในอำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต

Hostel Readiness Level to Support Solo Travel in Mueang District, Phuket Province

◆ ปรัชล วิมลเมือง

นักศึกษาปริญญาโท สาขาการจัดการการท่องเที่ยวแบบบูรณาการ คณะการจัดการการท่องเที่ยว
สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

Parichon Wimonmueang

Student, Master of Arts in Integrated Tourism Management, Faculty of Graduate School
of Tourism Management, National Institute of Development Administration,

E-mail: nan_parichon@hotmail.com

◆ แสงแข บุญศิริ

อาจารย์ประจำคณะการจัดการการท่องเที่ยว สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

Sangkae Punyasiri

Lecturer, Faculty of Graduate School of Tourism Management, National Institute of
Development Administration, E-mail: sangkae@gmail.com

Abstract

This research aimed at studying The potential of hostel to support Solo Travel in Mueang district at Phuket province. The research tool used in this research is the questionnaire. Reliability of the questionnaire equals to .77, with 5 level rating scales that are arranged in ascending order samples of this research are from the tourists who using the hostel's service in Mueang district at Phuket province for a total of 400 samples. The data collected was analyzed by means, Standard Deviation (S.D.). The foreign guests have the needs in potential of hostel to support Solo Travel in Mueang district at Phuket province ordering as per the 4 factors of the needs: the guest rooms and toilets at most, followed by the skills, the location, and the security, respectively.

Keywords: Hostel, Solo Travel

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาระดับความพร้อมของผู้ประกอบการโฮสเทล ในอำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต ในการรองรับนักท่องเที่ยวกลุ่ม Solo Travel ใช้แบบสอบถามแบบมาตรฐานประมาณค่า มี 5 ระดับ เรียงจากน้อยไปหามาก เป็นเครื่องมือในการวิจัยมีความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .77 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักท่องเที่ยวกลุ่ม Solo Travel ที่ใช้บริการโฮสเทลในอำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต จำนวน 400 ตัวอย่าง วิเคราะห์ข้อมูลด้วย ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน พบว่า ระดับคะแนนเฉลี่ยความพร้อมโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีระดับความพร้อมด้านห้องพักและห้องน้ำมากกว่าด้านอื่น รองลงมา คือ ด้านทักษะบุคลากร ด้านสถานที่ และด้านความปลอดภัย ตามลำดับ

คำสำคัญ : โฮสเทล Solo Travel

บทนำ

จากสถานการณ์การท่องเที่ยวในปัจจุบันที่มีอัตราการขยายตัวเพิ่มมากขึ้น ทำให้ภาคธุรกิจที่ได้รับประโยชน์จากการท่องเที่ยวนั้นมีแนวโน้มที่จะขยายตัวเช่นกัน โดย ธุรกิจสถานที่พักแรม ติดอยู่ใน 5 อันดับแรกของภาคธุรกิจที่ได้รับประโยชน์จากการท่องเที่ยวในปี 2559 (กองบรรณาธิการกรุงเทพธุรกิจ มีเดีย จำกัด, 2560) และหนึ่งในประเภทธุรกิจที่พักแรมที่กำลังได้รับความนิยมในปัจจุบัน คือ ธุรกิจโฮสเทล โฮสเทลมีอัตราการขยายตัวสูงร้อยละ 56 โดยเฉพาะในจังหวัดที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวหลักของประเทศ โดยความหมายของคำว่า “โฮสเทล” คือ ที่พักราคาประหยัดสำหรับนักท่องเที่ยวที่ต้องการเพียงสิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐานเท่านั้น เช่น เตียงนอน ห้องน้ำ ที่เก็บสัมภาระที่ปลอดภัย ทำเลที่ตั้งสะดวกต่อการเดินทาง โฮสเทลยังเป็นที่นิยมสำหรับนักท่องเที่ยวกลุ่ม Backpacker คือ นักท่องเที่ยวสะพายเป้ โดยนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้จะมีงบประมาณในการเดินทางจำกัดและใช้ระบบขนส่งสาธารณะเป็นหลัก และกลุ่ม Solo Travel คือ นักท่องเที่ยวที่เดินทางท่องเที่ยวเพียงลำพัง งบประมาณอาจจะมากหรือน้อยกว่ากลุ่มแรกขึ้นอยู่กับส่วนบุคคลแต่นักท่องเที่ยวกลุ่มนี้มักจะเดินทางคนเดียวเพื่อหาเพื่อนใหม่ ๆ ที่เป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวใหม่ที่กำลังมีการเพิ่มการขยายตัวของนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้มากขึ้นในอนาคต จึงเป็นเหตุให้ธุรกิจโฮสเทลนั้นเกิดอัตราการขยายตัวสูงมากขึ้น (วรพันธุ์ คล้ามไพบูลย์ และจิตติพันธ์ ศรีกสิกรณ, 2559)

ประเทศไทยได้ถูกจัดอันดับให้เป็น 1 ใน 10 ประเทศที่นักเดินทางท่องเที่ยวคนเดียวไม่ควรพลาด (Louise Dickens, 2017) ในส่วนนี้เองทำให้ในอนาคตนั้นประเทศไทยจะมีนักท่องเที่ยวกลุ่ม Backpacker และ Solo Travel เพิ่มขึ้นมาด้วย โดยนักท่องเที่ยวกลุ่ม Solo Travel เป็นนักท่องเที่ยวกลุ่มที่มีแนวโน้มการเติบโตสูงขึ้นในทุกพื้นที่โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่ม Solo Travel ที่เป็นผู้หญิง เพราะโลกเราทุกวันนี้มีความสะดวกและง่ายต่อการเดินทาง นักท่องเที่ยวกลุ่ม Solo Travel จะให้ความสำคัญในเรื่องความปลอดภัย และที่พักราคาถูกแต่คงไว้ซึ่งคุณภาพของบริการ และหาประสบการณ์จากการเดินทางท่องเที่ยวเป็นสำคัญ และหลายประเทศในปัจจุบันก็ได้เน้นเรื่องความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวมาเป็นอันดับต้น ๆ

จังหวัดภูเก็ตซึ่งเป็นหนึ่งในแหล่งท่องเที่ยวเป้าหมายของนักท่องเที่ยวจึงทำให้มีนักท่องเที่ยวหลายกลุ่ม รวมทั้งกลุ่ม Solo Travel ที่เดินทางมาท่องเที่ยวจากทั่วทุกมุมโลก ส่งผลให้นักลงทุนและผู้ประกอบการต่างสนใจเข้ามาทำธุรกิจภายในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต หนึ่งในนั้นคือ ธุรกิจโฮสเทล ผู้ประกอบการหลายรายจึงไม่ได้สนใจในรายละเอียดของระบบการบริหารจัดการหรือการศึกษา สร้างความรู้ความเข้าใจในการทำธุรกิจ ผู้ประกอบการธุรกิจโฮสเทล หลายแห่งในพื้นที่จังหวัดภูเก็ตจึงขาดความรู้ความเข้าใจ และความพร้อมในการรองรับนักท่องเที่ยว ผู้วิจัยจึงมองเห็นถึงปัญหาที่มาและความสำคัญของการทำธุรกิจโฮสเทล จึงสนใจศึกษาระดับความพร้อมของธุรกิจโฮสเทลในการรองรับนักท่องเที่ยวกลุ่ม Solo Travel ในอำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาระดับความพร้อมของผู้ประกอบการโฮสเทล ในอำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต ในการรองรับนักท่องเที่ยวกลุ่ม Solo Travel
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบระดับความพร้อมของ Hostel ที่แยกตามปัจจัยส่วนบุคคล

ขอบเขตการวิจัย

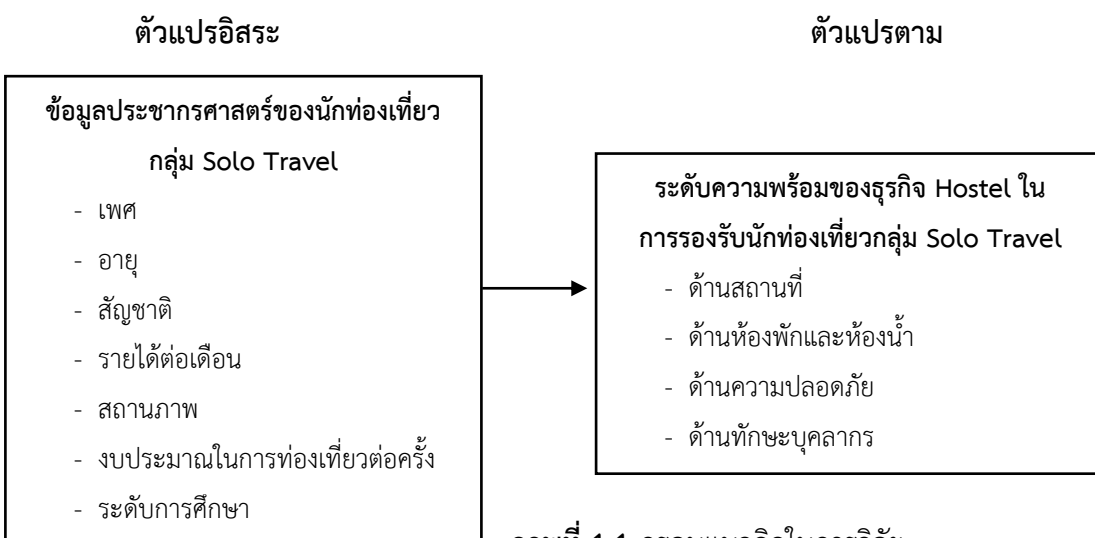
ขอบเขตด้านเนื้อหา : ความพร้อมของผู้ประกอบการ ประกอบด้วย ด้านสถานที่ ด้านห้องพักและห้องน้ำ ด้านความปลอดภัย และด้านทักษะบุคลากร

ขอบเขตด้านประชากร : ศึกษาเฉพาะนักท่องเที่ยวกลุ่ม Solo Travel ที่เดินทางเข้าใช้บริการโฮสเทล ในอำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต

ขอบเขตด้านพื้นที่ : โฮสเทล ในอำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต

ขอบเขตด้านเวลา : เก็บข้อมูลในช่วงระหว่างเดือนเมษายน ถึงเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2560

กรอบแนวคิด

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

นิยามศัพท์

โฮสเทล หมายถึง สถานที่พักผ่อนชั่วคราว ที่มีชีวิตชีวาและความสนุกสนาน และมีเฉพาะสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็น การเข้ามาพักโฮสเทลนอกเหนือจากการพักค้างคืนชั่วคราวแล้วเพื่อพบปะสังสรรค์ ร่วมแลกเปลี่ยนประสบการณ์ทางการท่องเที่ยว และค้นหาเพื่อนร่วมทางใหม่ ๆ ที่มีอุดมคติเดียวกัน โดยไม่รู้จักกันมาก่อนล่วงหน้า สำหรับงานวิจัยชิ้นนี้ คือ โฮสเทลในพื้นที่เขตอำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต เท่านั้น

นักท่องเที่ยวกลุ่ม Solo Travel หมายถึง นักท่องเที่ยวที่เดินทางท่องเที่ยวเพียงคนเดียว สำหรับงานวิจัยชิ้นนี้ คือ นักท่องเที่ยวกลุ่ม Solo Travel ที่ใช้บริการโฮสเทลในพื้นที่เขตอำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต เท่านั้น

สิ่งอำนวยความสะดวก หมายถึง สิ่งที่สร้างความสะดวก หรือทำให้ประกอบกิจกรรมต่าง ๆ ได้ง่ายขึ้น เช่น โทรศัพท์ ที่อ่านหนังสือ อินเทอร์เน็ตไร้สาย ห้องน้ำ สำหรับงานวิจัยชิ้นนี้ คือ สิ่งอำนวยความสะดวกภายในของโฮสเทล ในอำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต เท่านั้น

ความปลอดภัย หมายถึง สภาพที่ไม่เสี่ยงต่ออันตราย ไม่เสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุทั้งร่างกาย และสัมภาระ สำหรับงานวิจัยชิ้นนี้คือ ความปลอดภัยในระหว่างการเข้าพักโฮสเทล ในอำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ตเท่านั้น

ทักษะบุคลากร หมายถึง บุคลากรที่มีความชำนาญ หรือความสามารถในการทำงาน สำหรับงานวิจัยชิ้นนี้คือ ทักษะของผู้ประกอบการโฮสเทล และบุคลากรภายในโฮสเทล ในอำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต เท่านั้น

การทบทวนวรรณกรรม

แนวคิดเกี่ยวกับโฮสเทล

ความหมายของโฮสเทล

จารุภา สุนทรปกาสิต อ้างถึงใน วรพันธุ์ คล้ามไพบูลย์ และ จิตติพันธ์ ศรีกสิกรณ (2559) กล่าวว่า โฮสเทล คือ ที่พักสำหรับนักเดินทางที่จะได้มาพักอาศัยอยู่ร่วมกับผู้อื่นในห้องนอนรวม ซึ่งผู้เข้าพักสามารถที่จะจ่ายค่าที่พักได้ในราคาที่ประหยัด เนื่องจากโฮสเทลจะมีสิ่งอำนวยความสะดวกและข้าวของเครื่องใช้ที่ต้องใช้ร่วมกับผู้อื่น และสิ่งสำคัญที่เป็นหัวใจหลักของโฮสเทล คือ การเรียนรู้ที่จะอยู่ร่วมกัน เคารพสิทธิซึ่งกันและกัน ให้เกียรติกัน ใช้เวลาอย่างมีความสุขกับเพื่อนที่มาจากต่างภาษาและต่างวัฒนธรรม

ประเภทของโฮสเทล

วรพันธุ์ คล้ามไพบูลย์ และจิตติพันธ์ ศรีกสิกรณ (2559) ได้แบ่งประเภทของโฮสเทลไว้ 3 ประเภทดังนี้

1. Hostelling International (HI) บ้านพักเยาวชนนานาชาติ ซึ่งโฮสเทลประเภทนี้เปิดเป็นสถานที่เฉพาะกลุ่ม เช่น กลุ่มเด็กผู้หญิง กลุ่มเด็กนักเรียน กลุ่มพ่อแม่ และเด็กนักเรียน บางแห่งนั้นเปิดขึ้นเพื่ออำนวยความสะดวกสำหรับกลุ่มคนที่ทำกิจกรรมกลางแจ้งโดยเฉพาะ เช่น เดินป่า ปีนเขา
2. Independent Hostel คือ โฮสเทลประเภทที่เกิดจากความต้องการในการลงทุนทางธุรกิจเป็นหลัก โดยทั่วไปแล้วโฮสเทลประเภทนี้มักจะอยู่ตามเมืองใหญ่ เพื่อตอบสนองความต้องการที่พัก ราคาประหยัดให้กับนักท่องเที่ยวหรือนักเดินทาง รวมถึงผู้ที่เดินทางมาทำธุระในเมือง

3. Boutique Hostel/ Design Hostel/ Luxury Hostel เป็นโฮสเทลที่เกิดจากความต้องการของนักท่องเที่ยวเฉพาะกลุ่ม และความต้องการของผู้ประกอบการเองที่อยากจะนำเสนอที่พักแบบใหม่ แต่ยังคงไว้ซึ่งความโดดเด่นของโฮสเทล ในการสร้างบรรยากาศของการพบเจอผู้คนใหม่ ๆ แลกเปลี่ยนประสบการณ์ แต่จะเพิ่มความสะดวกสบายในระดับหนึ่ง

รูปแบบของโฮสเทล

1. Basic Hostel/Budget Hostel คือ โฮสเทลที่ยึดปรัชญาโฮสเทลแบบดั้งเดิมในการทำธุรกิจ ซึ่งเน้นความประหยัด ความสะดวก เรียบง่าย และให้แขกบริการตนเอง แต่สิ่งที่เพิ่มเติมขึ้นมาคือ การสร้างกิจกรรมในกลุ่มแขกผู้เข้าพัก
2. Standard Hostel คือ โฮสเทลที่เน้นความเรียบง่าย ความสะดวกสบาย และความปลอดภัย แต่จะไม่เน้นกิจกรรมระหว่างลูกค้าที่เข้ามาพักโฮสเทลรูปแบบนี้เหมาะกับลูกค้าที่เดินทางเพื่อทำธุระ ชอบบรรยากาศที่สงบ เรียบง่าย
3. Design Hostel คือ รูปแบบโฮสเทลที่สร้างจุดเด่นในการจดจำ โดยใช้งานออกแบบมาเป็นเอกลักษณ์เป็นจุดขาย กลุ่มลูกค้าที่นิยมโฮสเทลนี้เป็นกลุ่มฮิปเตอร์ อาร์ติสต์ คนทำงานอิสระ และนักท่องเที่ยวที่เสพติดเทคโนโลยี (Techno-traveler) ที่ชอบงานออกแบบและถ่ายรูปลงโซเชียลมีเดีย
4. Lifestyle Hostel คือ โฮสเทลรูปแบบที่เน้นการสร้างกิจกรรมระหว่างลูกค้าให้เกิดความสนุกสนาน มากกว่าการที่จะเน้นตกแต่งอาคารให้สวยงาม ถือเป็นแนวทางที่น่าลงทุน เพราะไม่ต้องสิ้นเปลืองงบประมาณในการออกแบบมากนัก
5. Party Hostel คือ การใช้โฮสเทลให้เป็นที่พักจัดงานปาร์ตี้สังสรรค์กันเป็นหลัก มักจะมีบาร์เป็นส่วนประกอบสำคัญอยู่ในพื้นที่บริเวณเดียวกับ Common Room โฮสเทลรูปแบบนี้มักจะมีการตกแต่งที่เรียบง่าย ห้องนอนไม่เป็นจุดเด่น เนื่องจากจะเน้นกลุ่มลูกค้าที่ชอบปาร์ตี้ จึงไม่มีความจำเป็นที่จะต้องทำห้องพักให้โดดเด่นมากนัก

องค์ประกอบของโฮสเทล

1. พื้นที่ที่สร้างรายได้ (Saleable Area) หมายถึง พื้นที่ที่สามารถสร้างรายได้ให้กับโฮสเทล ได้แก่ ห้องพัก (Guest Room) ห้องอาบน้ำรวม พื้นที่ส่วนอาหารและเครื่องดื่ม พื้นที่ส่วนกลาง (Common Area) เพื่อให้ลูกค้าได้ใช้เวลาอยู่ในโฮสเทล
2. พื้นที่ที่ไม่สามารถสร้างรายได้ (Non-saleable Area) ส่วนใหญ่องค์ประกอบของพื้นที่ที่ไม่สร้างรายได้ควรมีพื้นที่ไม่เกิน 30 - 40 เปอร์เซ็นต์ของพื้นที่ทั้งหมด ประกอบด้วย ทางเดินในอาคาร และห้องทำงานต่าง ๆ รวมถึงทางหนีไฟ

การบริหารจัดการธุรกิจโรงแรมขนาดเล็ก

วัฒนา ทนงค์แผง (2559) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง รูปแบบการบริหารจัดการธุรกิจโรงแรมขนาดเล็ก ผลการศึกษาพบว่า ด้านศักยภาพส่วนบุคคลของผู้ประกอบการ มีการตัดสินใจในการประกอบธุรกิจ

กำหนดโครงสร้างองค์กร พัฒนาระบบงาน กำหนดอัตลักษณ์และเทคนิคการให้บริการ ด้านศักยภาพการบริหารจัดการ มีการวางแผน กำหนดกลยุทธ์ คือ การจัดทำแผนและนำไปใช้ประเมินและติดตามผล ปรับปรุงพัฒนาแผน การผลิตสินค้าและบริการ มีการใช้เทคโนโลยีระบบออนไลน์ในการประกอบธุรกิจ ด้านลูกค้าและผู้ให้บริการ มีการรักษาลูกค้าเก่าด้วยกระบวนการส่งเสริมการขาย เพิ่มความหลากหลายในการแสวงหากลุ่มลูกค้าใหม่ เรียนรู้ความต้องการของลูกค้าโดยปรับใช้ให้เข้ากับอัตลักษณ์ตนเอง ด้านประสิทธิผลการดำเนินงาน ประเมินผลจากรายรับและเสียงสะท้อนจากลูกค้าผู้ให้บริการ กำหนดมาตรฐานการทำงานและพัฒนาบุคลากรทุก ๆ เดือน กำหนดแนวทางและเป้าหมายในการขยายกิจการ อีกทั้งยังรวมไปถึงการสนับสนุนจากภาครัฐในเรื่องกฎและระเบียบ ข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง และการมีส่วนร่วมกับสังคม รับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม

แนวโน้มของธุรกิจโฮสเทล

โชติรัตน์ อภิวัฒนาพงศ์ อ้างถึงใน วรพันธุ์ คล้ามไพบูลย์ และจิตติพันธ์ ศรีกสิกรณ์ (2559) กล่าวว่า ธุรกิจโฮสเทลในประเทศไทยในปัจจุบันยังสามารถเติบโตได้อีก เพราะจากประสบการณ์ในการทำงาน และได้พูดคุยกับนักท่องเที่ยว จะรู้ว่าประเทศไทยเป็นศูนย์กลางทางการท่องเที่ยว (Hub) โดยนักท่องเที่ยวจะใช้กรุงเทพเป็นพื้นที่จุดหลักในการเดินทางท่องเที่ยวก่อน จากนั้นค่อยเดินทางต่อไปยังประเทศอื่น ๆ และในส่วนนี้ทำให้ประเทศไทยยังคงเป็นพื้นที่ที่น่าสนใจในการขยายตัวของธุรกิจนี้

แนวโน้มการเลือกที่พักแบบประหยัด

Tripadvisor (2015, December 14) กล่าวว่า ในปัจจุบันที่พักรหลายแห่งมีแผนในการปรับขึ้นราคาห้องพัก ในอัตราร้อยละ 3 - 4 จากราคาปกติ โดยเกือบครึ่งของผู้บริหารธุรกิจโรงแรมจากทั่วโลกมีแผนที่จะขึ้นราคาห้องพักในปี 2016 เพื่อหวังที่จะใช้ค่าห้องพักมาเป็นตัวช่วยในเรื่องของค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ในการดำเนินธุรกิจที่เพิ่มสูงขึ้นในทุก ๆ ปี แต่ในขณะเดียวกันก็ยังมียักษ์กลางทุนรายใหม่ที่เข้ามาลงทุนและตีตลาดธุรกิจที่พักขนาดเล็ก และราคาประหยัด เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคที่ไม่เน้นสิ่งอำนวยความสะดวก แต่เน้นราคาห้องพักที่ประหยัดเพื่อให้สอดคล้องกับงบประมาณในการเดินทางแต่ละครั้ง

แนวโน้มของธุรกิจโฮสเทลในจังหวัดภูเก็ต

ผศ.ดร.พัลลภา ปีติสันต์ อ้างถึงใน กองบรรณาธิการหนังสือพิมพ์ฐานเศรษฐกิจ (2559) ได้กล่าวในงานสัมมนาการตลาด “Hostel ไข่เค็มดิลกที่พักรขนาดเล็ก กลเม็ดพิชิตแบ็กแพ็กเกอร์” ปัจจุบันธุรกิจโฮสเทลมีโอกาสดีเติบโตขึ้นได้อีกกว่า 10 เปอร์เซ็นต์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในจังหวัดที่เป็นแหล่งท่องเที่ยว คือ กรุงเทพมหานคร ภูเก็ต และเชียงใหม่

Solo Travel

ความหมายของ Solo Travel

บริษัท ไอ สไตล์ ครีเอชั่น จำกัด (2560) ได้ให้ความหมายของ Solo Travel ไว้ว่า นักท่องเที่ยวประเภทที่ชอบเดินทางไปไหนโดยลำพัง ซึ่งการท่องเที่ยวโดยลำพังหรือเดินทางไปไหนโดยคนนั้นก็จะมีความสนุกในตัว คือ คุณจะมีอำนาจในตัวของคุณเอง โดยสามารถตัดสินใจเรื่องต่าง ๆ ได้โดยไม่ต้องปรึกษาเพื่อน

ร่วมทางคนอื่น สามารถไปได้ทุกที่ที่ต้องการและยังได้รับความสนใจเป็นพิเศษจากคนในพื้นที่ในการขอความช่วยเหลือ การเที่ยวคนเดียวเป็นการบังคับให้ตัวเองออกจาก Comfort Zone เปิดใจในการทำสิ่งใหม่ ๆ และพบปะผู้คนใหม่ ๆ มากขึ้น และยังมีโอกาสค้นพบตัวเองในระหว่างการเดินทาง

Gray Cargill (2009) ได้ให้ความหมายของ Solo Travel ไว้ว่า การที่เราเดินทางไปไหนสักแห่งเพียงลำพัง โดยที่จุดหมายปลายทางของการเดินทางนั้นไม่มีครอบครัว ญาติพี่น้อง หรือเพื่อนรออยู่ที่นั่น แต่เราสามารถที่จะพบปะเพื่อนใหม่ หรือทำความรู้จักกับคนแปลกหน้ารวมถึงใช้เวลาร่วมกันเพียงชั่วคราวได้นอกเหนือจากนั้นคือ การที่เราใช้เวลาอยู่กับตัวเองเพียงลำพัง

Janice (2011) ได้ให้ความหมายของ Solo Travel คือ ความเป็นอิสระของการเดินทาง และความอิสระของการเดินทางนี้จะเพิ่มระดับขึ้นเรื่อย ๆ ตามความต้องการและความมั่นใจของแต่ละคน

แนวโน้มของนักท่องเที่ยวกลุ่ม Solo Travel

Nicole Kow (2016) กล่าวว่า Solo Travel นั้นเป็นนักท่องเที่ยวที่เดินทางท่องเที่ยวเพียงคนเดียว มีการวางแผนการเดินทางต่าง ๆ ด้วยตัวเอง และในปัจจุบันนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ก็มีแนวโน้มที่เพิ่มมากขึ้นทั้งจากประเทศในโซนยุโรป และจากประเทศในโซนเอเชีย นอกจากนี้ในอนาคตการท่องเที่ยวคนเดียวนั้นก็ยังเป็นที่ยอมรับของผู้หญิง เพราะผู้หญิงในยุคนี้ชอบที่จะออกไปเรียนรู้และหาประสบการณ์ต่าง ๆ ด้วยตัวเอง และการท่องเที่ยวเองก็เป็นอีกหนึ่งประสบการณ์ที่ผู้หญิงในยุคนี้อยากที่จะออกไปพบเจอด้วยตัวเอง ทั้งการพบเจอคนแปลกหน้า เพื่อนใหม่ในระหว่างการเดินทาง การไปเรียนรู้ศิลปะและวัฒนธรรมต่างถิ่นที่พวกเขาไม่เคยรู้มาก่อน นอกจากผู้หญิงเลือกที่จะท่องเที่ยวคนเดียวแล้วนั้น กลุ่มผู้สูงอายุตั้งแต่ช่วงอายุ 47 ขึ้นไปในยุคนี้ก็ชอบและหันมาเดินทางท่องเที่ยวคนเดียวเช่นกัน เพราะพวกเขาเชื่อว่าการเดินทางไปไหนสักแห่งเพียงคนเดียวนั้นเป็นการสร้างความสุขและความสนุกสนานให้กับเขาได้ และสุดท้ายนี้นักท่องเที่ยวกลุ่ม Solo Travel โดยส่วนใหญ่แล้วนั้นพวกเขามักจะมองหากิจกรรมประเภทผจญภัยในระหว่างการเดินทางของตัวเอง เพราะมีความเชื่อว่ากิจกรรมผจญภัยบางอย่างนั้นคนเราไม่สามารถทำได้ในระหว่างการเดินทางประจำวัน และหากมีเพื่อนร่วมทางก็อาจจะได้รับความคิดเห็นที่แตกต่างหรือพวกเขาไม่เห็นด้วยกับการตัดสินใจของตัวเอง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

พรหมพร ทับเนียม (2558) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง โครงการจัดตั้งธุรกิจเฮอริเทจรัตนโกสินทร์โฮสเทล กรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติมีพฤติกรรมการเข้าพักโฮสเทล 3 - 4 ครั้งและเข้าพักเป็นระยะเวลา 3 - 4 วัน โดยปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดนั้นในด้านผลิตภัณฑ์ คือ ขนาดห้อง ด้านราคา คือ ราคาห้องพักที่หลากหลาย ด้านสถานที่ตั้ง คือ ใกล้กับแหล่งท่องเที่ยว ด้านการส่งเสริมการตลาด คือ การรวมบริการระหว่างห้องพักกับบริการอื่น ๆ มีผลต่อการตัดสินใจเข้าพัก ด้านลักษณะกายภาพ คือ ระบบรักษาความปลอดภัย ด้านพนักงาน คือ มีความรู้และความเข้าใจในงานบริการ ด้านกระบวนการบริการ คือ ความสะดวกสบายในการชำระเงินค่าห้องพัก

จิตมณี นิธิปรีชา (2558) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง โครงการจัดตั้งธุรกิจรีน แคปซูลโฮสเทล เพื่อรักษาวิถีชุมชน ผลการศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติมีประสบการณ์การเข้าพักโฮสเทล 1 - 2 ครั้ง มีสมาชิกร่วมเดินทาง 2 คน ระยะเวลาในการเข้าพัก 1 - 2 คืน รูปแบบห้องพักเป็นห้องพักรวม ลักษณะห้องพักที่เลือกใช้บริการมีลักษณะแบ่งสัดส่วนเป็นห้อง ไม่เคยใช้บริการอาหารเช้าของโรงแรม นิยมจองห้องพักผ่านเว็บไซต์ www.agoda.com ชำระเงินทางบัตรเครดิต และเหตุผลในการเลือกห้องพัก คือ ราคา ส่วนประสมทางการตลาดที่ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญมากที่สุด ด้านผลิตภัณฑ์ คือ เรื่องความสะอาดของห้องพัก ด้านราคา คือ เรื่องราคาห้องพักเหมาะสมกับระยะเวลาที่เข้าพัก ด้านสถานที่ตั้ง คือ เรื่องทำเลที่ตั้งเหมาะสมใกล้สถานีรถไฟฟ้า ด้านการส่งเสริมทางการตลาด คือ เรื่องการลดราคาห้องพักมีผลต่อการตัดสินใจเข้าพัก ด้านลักษณะทางกายภาพ คือ เรื่องความสะอาดภายในห้องน้ำรวม ด้านพนักงานให้บริการ คือ เรื่องพนักงานยิ้มแย้มแจ่มใส สุภาพ เป็นมิตร ด้านกระบวนการบริการ คือ เรื่องความสะดวกสบายในการชำระเงินค่าห้องพัก ส่วนการตัดสินใจในการใช้บริการที่ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญมากที่สุดคือ เรื่องความปลอดภัยระหว่างเข้าพัก

อธิป นนทกะตระกูล (2557) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง แนวทางการจัดการความปลอดภัยของเกสต์เฮ้าส์ ในย่านถนนข้าวสาร กรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า ผู้เข้าพักชาวต่างชาติมีความพึงพอใจต่อการจัดการความปลอดภัยของเกสต์เฮ้าส์ย่านถนนข้าวสาร กรุงเทพมหานคร 6 ด้าน อยู่ในระดับมาก โดยมีความพึงพอใจด้านการเตือนภัยมากกว่าด้านอื่น รองลงมาคือ ด้านโครงสร้างและสถานที่ ด้านรักษาความปลอดภัย ด้านบริเวณทางเข้าของเกสต์เฮ้าส์ ด้านชีวิตและทรัพย์สิน และด้านห้องพักและห้องน้ำ ตามลำดับ ผู้เข้าพักชาวต่างชาติมีความต้องการในการจัดการความปลอดภัยของเกสต์เฮ้าส์ย่านถนนข้าวสาร กรุงเทพมหานคร เรียงตามความต้องการ 6 ด้าน คือ ด้านการเตือนภัย ซึ่งเป็นด้านที่ผู้เข้าพักพึงพอใจมากกว่าด้านอื่น และผู้เข้าพักก็ยังมีความต้องการให้มีการจัดการความปลอดภัยมากเป็นอันดับแรกอีกด้วย รองลงมาคือ ด้านบริเวณทางเข้าของเกสต์เฮ้าส์ ด้านชีวิตและทรัพย์สิน ด้านโครงสร้างและสถานที่ ด้านการรักษาความปลอดภัย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับด้านห้องพักและห้องน้ำ ตามลำดับ

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) เพื่อศึกษาระดับความพร้อมของผู้ประกอบการโฮสเทล ในอำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต ในการรองรับนักท่องเที่ยวต่างชาติกลุ่ม Solo Travel โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามขั้นตอน ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ นักท่องเที่ยวต่างชาติกลุ่ม Solo Travel ที่ใช้บริการโฮสเทลในอำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักท่องเที่ยวต่างชาติกลุ่ม Solo Travel ที่ใช้บริการโฮสเทลในอำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต จำนวน 400 คน ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตรการคำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ในกรณีที่ไม่ทราบจำนวนประชากร จากสูตร W.G. Cochran (1953) ดังต่อไปนี้

$$N = \frac{P(1-P)(Z)^2}{E^2}$$

โดย N แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

P แทน ค่าเปอร์เซ็นต์ที่ต้องการจะสุ่มจากประชากรทั้งหมด (ถ้าไม่ทราบ ให้กำหนด P = 0.5)

E แทน ค่าเปอร์เซ็นต์ความคลาดเคลื่อนจากการสุ่มตัวอย่าง (e = 0.05) จากการสุ่มตัวอย่าง

Z แทน ระดับความเชื่อมั่นที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ 95% (มีค่าเท่ากับ 1.96)

แทนค่า
$$N = \frac{(0.5)(1-0.5)(1.96)^2}{0.05^2} = 384.14 \text{ หรือ } 384 \text{ ตัวอย่าง}$$

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาจำนวน 400 ตัวอย่าง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักท่องเที่ยวต่างชาติกลุ่ม Solo Travel ผู้เข้าพักโฮสเทล ในอำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยเลือกเก็บข้อมูลเฉพาะนักท่องเที่ยวต่างชาติที่ใช้บริการจริงเท่านั้น

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) โดยแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ สัญชาติ รายได้ต่อเดือน สถานภาพ งบประมาณในการท่องเที่ยวต่อครั้ง ระดับการศึกษา และระยะเวลาในการเข้าพัก

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความพร้อมของผู้ประกอบการโฮสเทล ในอำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต ในการรองรับนักท่องเที่ยวต่างชาติกลุ่ม Solo Travel ประกอบด้วย ด้านสถานที่ ด้านห้องพักและห้องน้ำ ด้านความปลอดภัย และด้านทักษะบุคลากร โดยมีการกำหนดเกณฑ์ของผู้ประกอบการคือ จะต้องอยู่ในพื้นที่เขตอำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต และเปิดกิจการมาแล้วในช่วงระยะเวลา 3 - 5 ปี เท่านั้น โดยเก็บข้อมูลในช่วงระหว่างเดือนเมษายนถึงพฤษภาคม พ.ศ. 2562

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูลประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ สัญชาติ รายได้ต่อเดือน สถานภาพ งบประมาณในการท่องเที่ยวต่อครั้ง ระดับการศึกษา และระยะเวลาในการเข้าพัก วิเคราะห์โดยใช้ค่าความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage) ข้อมูลระดับความพร้อมของผู้ประกอบการโฮสเทลในอำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต ในการรองรับนักท่องเที่ยวต่างชาติกลุ่ม Solo Travel วิเคราะห์โดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean: $\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: SD)

การทดสอบความเชื่อมั่น

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองเครื่องมือ (Try-out) กับกลุ่มประชากรที่มีคุณสมบัติใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ใช่กลุ่มที่จะศึกษา จำนวน 30 ราย และนำมาทดสอบหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์ Cronbach's Coefficient Alpha เท่ากับ 0.77 หรือแบบสอบถามมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.77

สรุปผลการวิจัย

1. ข้อมูลประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม

นักท่องเที่ยวที่ใช้บริการโฮสเทลส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 220 คน คิดเป็นร้อยละ 55.00 มีอายุอยู่ในช่วง 20 - 30 ปี จำนวน 274 คน คิดเป็นร้อยละ 68.50 มีสัญชาติยุโรป จำนวน 219 คน คิดเป็นร้อยละ 54.75 มีรายได้ต่อเดือนอยู่ในช่วง 30,001 - 40,000 บาท จำนวน 143 คน คิดเป็นร้อยละ 35.75 มีสถานภาพโสด จำนวน 313 คน คิดเป็นร้อยละ 78.25 มีงบประมาณในการท่องเที่ยวต่อครั้งมากกว่า 30,000 บาท จำนวน 138 คน คิดเป็นร้อยละ 34.50 จบการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 175 คน คิดเป็นร้อยละ 43.75 ใช้ระยะเวลาในการเข้าพักโฮสเทล 1 - 3 คืน จำนวน 152 คน คิดเป็นร้อยละ 38.00

2. ผลการวิเคราะห์ระดับความพร้อมของผู้ประกอบการโฮสเทล ในอำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต ในการรองรับนักท่องเที่ยวกลุ่ม Solo Travel

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความพร้อมของผู้ประกอบการโฮสเทล

ในอำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต ในการรองรับนักท่องเที่ยวกลุ่ม Solo Travel

ประเด็นคำถาม	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความพร้อม
ด้านสถานที่	3.95	0.62	มาก
1. โฮสเทลตั้งอยู่ในทำเลที่เหมาะสม และง่ายต่อการเดินทาง	4.11	0.75	มาก
2. ท่านสามารถมองเห็นป้ายบอกชื่อและสัญลักษณ์ของ โฮสเทลได้อย่างชัดเจน	3.96	0.70	มาก
3. โฮสเทลมีบริเวณพื้นที่ห้องโถงในการรองรับนักท่องเที่ยวอย่างเหมาะสม	4.07	0.76	มาก
4. พื้นที่ห้องโถงของโฮสเทลมีบริเวณพักผ่อนและสันทนาการ	3.89	0.92	มาก
5. โฮสเทลมีห้องหรือพื้นที่สำหรับรับฝากกระเป๋าเดินทางของนักท่องเที่ยว	3.74	0.98	มาก

ประเด็นคำถาม	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความพร้อม
ด้านห้องพักและห้องน้ำ	4.03	0.78	มาก
1. อุปกรณ์เครื่องใช้ไฟฟ้าภายในห้องพักของโฮสเทลอยู่ในสภาพที่ดี พร้อมต่อการใช้งาน	3.99	0.94	มาก
2. ประตูทางเข้า - ออก ห้องพักของโฮสเทลมีอุปกรณ์ล็อกอย่างแน่นหนา	4.07	0.84	มาก
3. ห้องน้ำภายในห้องพักส่วนตัวหรือห้องน้ำรวมสำหรับห้องพัก (แยกชาย - หญิง) ของโฮสเทล สะอาด มีแสงสว่างเพียงพอและมีระบบระบายอากาศที่ดี	4.02	0.93	มาก
ด้านความปลอดภัย	3.82	0.68	มาก
1. บริเวณพื้นที่สาธารณะของโฮสเทลมีการตรวจเช็คความปลอดภัย หรือบันทึกภาพ (CCTV) ตลอด 24 ชั่วโมง	3.95	0.86	มาก
2. โฮสเทลมีพนักงานต้อนรับประจำเคาท์เตอร์ลงทะเบียนเข้าพักตลอด 24 ชั่วโมง	3.89	0.99	มาก
3. โฮสเทลมีทางออกหนีไฟอย่างเห็นได้ชัด	3.70	1.04	มาก
4. โฮสเทลมีคำแนะนำ คำเตือน คู่มือ อุปกรณ์เครื่องใช้ ไฟฟ้า หรือข้อกำหนดความปลอดภัย ภายในห้องพักอย่างละเอียดและเข้าใจง่าย	3.86	0.96	มาก
5. โฮสเทลมีอาสาสมัครประจำบ้านและชุดปฐมพยาบาลที่มีคุณภาพสำหรับผู้เข้าพัก อยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน	3.48	0.98	มาก
6. โฮสเทลสามารถไว้วางใจได้ในการรับฝากของ กรณีลูกค้าออกไปเที่ยวระหว่างวัน	4.06	0.83	มาก
ด้านทักษะบุคลากร	3.97	0.73	มาก
1. พนักงานต้อนรับของโฮสเทลสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้	3.89	0.85	มาก
2. พนักงานต้อนรับของโฮสเทลให้ข้อมูลและให้ความช่วยเหลือท่านเป็นอย่างดี	4.00	0.86	มาก
3. บุคลากรของโฮสเทลมีประสบการณ์ในการทำงาน	4.01	0.76	มาก
4. บุคลากรของโฮสเทลมีความสามารถในการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้เป็นอย่างดี	3.99	0.79	มาก
โดยรวม	3.94	0.38	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่า ระดับความพร้อมของผู้ประกอบการโฮสเทล ในอำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต ในการรองรับนักท่องเที่ยวกลุ่ม Solo Travel โดยรวมมีความพร้อมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.94 เมื่อพิจารณารายด้านและรายชื่อ พบว่า

ด้านสถานที่ ระดับความพร้อมของผู้ประกอบการโฮสเทลโดยรวมมีความพร้อมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.95 เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า โฮสเทลตั้งอยู่ในทำเลที่เหมาะสม และง่ายต่อการเดินทางมีความพร้อมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.11

ด้านห้องพักและห้องน้ำ ระดับความพร้อมของผู้ประกอบการโฮสเทลโดยรวมมีความพร้อมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.03 เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ประตูทางเข้า - ออก ห้องพักของโฮสเทลมีอุปกรณ์ลือคอย่างแน่นหนา มีความพร้อมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.07

ด้านความปลอดภัย ระดับความพร้อมของผู้ประกอบการโฮสเทลโดยรวมมีความพร้อมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.82 เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า โฮสเทลสามารถไว้วางใจได้ในการรับฝากของ กรณีลูกค้าออกไปเที่ยวระหว่างวัน มีความพร้อมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.06

ด้านทักษะบุคลากร ระดับความพร้อมของผู้ประกอบการโฮสเทลโดยรวมมีความพร้อมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.97 เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า บุคลากรของโฮสเทลมีประสบการณ์ในการทำงาน มีความพร้อมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.01

3. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลด้านประชากรศาสตร์กับระดับความพร้อมของโฮสเทลในอำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต ในการรองรับนักท่องเที่ยวกลุ่ม Solo Travel

โดยผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลด้านประชากรศาสตร์กับระดับความพร้อมของโฮสเทลในอำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต ในการรองรับนักท่องเที่ยวกลุ่ม Solo Travel นั้นมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

อภิปรายผล

ระดับความพร้อมของผู้ประกอบการโฮสเทล ในอำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต ในการรองรับนักท่องเที่ยวต่างชาติกลุ่ม Solo Travel ประกอบด้วย ด้านสถานที่ ด้านห้องพักและห้องน้ำ ด้านความปลอดภัย และด้านทักษะบุคลากร ซึ่งสามารถอภิปรายผลได้ ดังนี้

ระดับความพร้อมด้านสถานที่ โฮสเทลแต่ละโฮสเทลในอำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต มีรูปแบบการออกแบบที่เป็นเอกลักษณ์ของตัวเอง ตามแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ขึ้นอยู่กับความชอบของนักท่องเที่ยวในการเลือกพัก และการเข้าถึงนั้นก็ขึ้นอยู่กับสถานที่ตั้งของโฮสเทลรวมไปถึงรูปแบบการบริหารงานของภาครัฐในการให้บริการของระบบขนส่งสาธารณะ ซึ่งสอดคล้องกับปัจจัยส่วนผสมทางการตลาดในการเลือกเข้าพักโฮสเทลของผู้ใช้บริการที่จะมีการพิจารณาจากห้องพัก สถานที่ตั้ง ราคา การบริการ และการเข้าถึงที่สะดวก และสำหรับปัจจัยเหล่านี้ก็เป็นปัจจัยที่แตกต่างกันของแต่ละบุคคล (พรหมพร ทับเนียม, 2558)

ระดับความพร้อมด้านห้องพักและห้องน้ำ โฮสเทลในอำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต เน้นความสะอาดของห้องพักและห้องน้ำเป็นหลัก ซึ่งสอดคล้องกับเหตุผลในการเลือกห้องพักที่ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญมากที่สุดในการเลือกใช้บริการโฮสเทล จากโครงการจัดตั้งธุรกิจกรีน แคปซูลโฮสเทล เพื่อรักษาวินัยชุมชน (จิตมณี นิธิปริชา, 2558) นั่นคือ ความสะอาดของห้องพักและห้องน้ำ

ระดับความพร้อมด้านความปลอดภัย โฮสเทลในอำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต ติดตั้งกล้องวงจรปิดทุกจุดสำคัญภายในพื้นที่ของโฮสเทล การใช้ระบบศัลยกรรมในการเข้าออกห้องพัก และใช้ไฟฟ้าภายในห้องพัก รวมไปถึงบนเตียงนอนส่วนตัว มีล็อกเกอร์และกุญแจล็อกเกอร์ในการเก็บสัมภาระของผู้เข้าพัก ซึ่งสอดคล้องกับผู้เข้าพักโฮสเทลโดยทั่วไปจะมีการเน้นเรื่องความปลอดภัยในทุก ๆ ด้าน ระหว่างการเข้าพัก แต่จะเน้นด้านใดเป็นสำคัญนั้นขึ้นอยู่กับส่วนบุคคล และสถานที่ตั้งของโฮสเทล ว่าควรมีความใส่ใจความปลอดภัยในด้านใดเป็นอันดับแรก (อิธิป นนทกะตระกูล, 2557)

ระดับความพร้อมด้านทักษะบุคลากร ผู้ประกอบการของโฮสเทลมีทั้งผู้ที่มีประสบการณ์ด้านงานบริการและผู้ที่ไม่มีความรู้ประสบการณ์ด้านงานบริการ และในส่วนของพนักงานนั้นผู้ประกอบการโฮสเทลที่มีประสบการณ์ด้านงานบริการจะไม่สนใจว่าพนักงานที่เข้าทำงานนั้นมีประสบการณ์ด้านงานบริการหรือไม่ แต่สำหรับผู้ประกอบการที่ไม่มีประสบการณ์ด้านงานบริการ จะเน้นรับพนักงานที่มีความรู้ความสามารถทั้งด้านภาษาและประสบการณ์ทำงานมาเป็นอันดับแรก

ทั้งนี้จากการทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับข้อมูลทางประชากรศาสตร์ของนักท่องเที่ยวกลุ่ม Solo Travel ที่เข้าพักโฮสเทลที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อทัศนคติด้านระดับความพร้อมของโฮสเทลในอำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ตแตกต่างกัน พบว่า ผู้เข้าพักที่มีข้อมูลทางประชากรศาสตร์แตกต่างกันมีทัศนคติด้านความพร้อมของโฮสเทลในอำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ตไม่แตกต่างกัน กล่าวโดยสรุปคือ ข้อมูลทางประชากรศาสตร์ของนักท่องเที่ยวกลุ่ม Solo Travel ที่เข้าพักโฮสเทลไม่มีผลต่อด้านทัศนคติด้านระดับความพร้อมของโฮสเทล ในอำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อการนำผลวิจัยไปใช้ประโยชน์

ความพร้อมในการทำธุรกิจโฮสเทลนั้นมีด้วยกันหลากหลายปัจจัย ที่ผู้ประกอบการควรจะต้องศึกษาข้อมูลก่อนการตัดสินใจทำธุรกิจนี้ โดยปัจจัยง่าย ๆ เรื่องแรกที่เป็นหัวใจหลักของที่พักโฮสเทล คือ ทำเลสถานที่ตั้ง เพราะโฮสเทลนั้นกลุ่มลูกค้าจะเป็นนักท่องเที่ยวแบ็คแพคเกอร์ หรือนักท่องเที่ยวที่มีงบจำกัดในการท่องเที่ยว ซึ่งการที่โฮสเทลอยู่ในทำเลสถานที่ตั้งที่ดีก็เป็นความพร้อมในการเริ่มธุรกิจที่ดีได้เช่นกัน ปัจจัยในเรื่องของกฎหมายที่ผู้ประกอบการควรศึกษาเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจ เนื่องด้วยโฮสเทลนั้นจัดอยู่ในธุรกิจโรงแรม ที่มีขนาดห้องพักเกิน 4 ห้องและไม่ให้เช่าเป็นรายเดือน ดังนั้นผู้ประกอบการต้องมีการศึกษาด้านกฎหมายและจะต้องยื่นเรื่องต่อเจ้าหน้าที่เขตเพื่อขอเปลี่ยนประเภทการใช้งานของตัวอาคาร และขอใบอนุญาตในการทำธุรกิจตามกฎหมายกระทรวงของการประกอบธุรกิจโรงแรม พ.ศ. 2551 นอกเหนือจากนี้ก็ยังควรมีปัจจัยความพร้อมในด้านอื่นๆที่ตัวผู้ประกอบการต้องศึกษาและเรียงลำดับความสำคัญของความพร้อมด้านต่าง ๆ เพื่อให้ตรงกับเป้าหมาย กลุ่มลูกค้าของตัวเองและปรับใช้สิ่งเหล่านั้นในการดำเนินธุรกิจต่อไป

ด้านสถานที่ จากผลการวิจัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างให้คะแนนในประเด็น โฮสเทลมีห้องหรือพื้นที่สำหรับรับฝากกระเป๋าเดินทางของนักท่องเที่ยว น้อยกว่าข้ออื่น ๆ ดังนั้น ผู้ประกอบการโฮสเทลจึงควรเพิ่มพื้นที่สำหรับรับฝากกระเป๋าเดินทางของนักท่องเที่ยวให้เพียงพอ เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้เข้าพักให้มากที่สุด

ด้านห้องพักและห้องน้ำ จากผลการวิจัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างให้คะแนนในประเด็น อุปกรณ์เครื่องใช้ไฟฟ้าภายในห้องพักของโฮสเทลอยู่ในสภาพที่ดี พร้อมต่อการใช้งาน น้อยกว่าข้ออื่น ๆ ดังนั้น ผู้ประกอบการโฮสเทลจึงควรตรวจสอบและดูแลอุปกรณ์เครื่องใช้ไฟฟ้าในห้องพักให้อยู่ในสภาพที่ดี และพร้อมใช้งานอยู่เสมอ เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้เข้าพักให้มากที่สุด

ด้านความปลอดภัย จากผลการวิจัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างให้คะแนนในประเด็น โฮสเทลมีอาสาสมัครประจำบ้านและชุดปฐมพยาบาลที่มีคุณภาพสำหรับผู้เข้าพัก อยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน น้อยกว่าข้ออื่น ๆ ดังนั้น ผู้ประกอบการโฮสเทล ควรจัดอาสาสมัครประจำบ้านและชุดปฐมพยาบาลที่มีคุณภาพ เพียงพอ และอยู่ในตำแหน่งที่เหมาะสม เพิ่มความสะดวกในการหยิบใช้ เพื่อให้ผู้เข้าพักสามารถใช้ในการดูแลตัวเองจากอาการเจ็บป่วยเล็ก ๆ น้อย ๆ ที่อาจจะเกิดขึ้นได้ แต่ก็ต้องศึกษาด้วยาและข้อมูลอื่น ๆ เกี่ยวกับยาให้ครบถ้วนเพื่อจะได้ใช้รักษาโรคได้อย่างปลอดภัย

ด้านทักษะบุคลากร จากผลการวิจัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างให้คะแนนในประเด็น พนักงานต้อนรับของโฮสเทลสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้ น้อยกว่าข้ออื่น ๆ ดังนั้น ผู้ประกอบการโฮสเทลจึงควรจัดอบรมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารให้กับพนักงาน มีความมั่นใจและสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสารได้มากขึ้น

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาระดับความพร้อมของธุรกิจโฮสเทลในครอบคลุมทั้งจังหวัดภูเก็ต เพื่อให้ระบบการให้บริการของโฮสเทลในจังหวัดนั้นอยู่ในมาตรฐานเดียวกัน
2. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับความเสี่ยงของการลงทุนธุรกิจโฮสเทล ในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต

References

- Athip Nonthakut. (2014). Guidelines for managing the safety of the guest house in Khao San Road Bangkok. National Institute of Development Administration.
- Bangkok Media Business Editorial Division. (2017). Tourism sector for the year 2016 pushed up 17% of GDP. (Online). Retrieved from:
- <http://www.bangkokbiznews.com/news/detail/740824>. (2017, March 23)
- Cochran, W. G. (1953). *Sampling Techniques*. New York: Wiley. (2017, July 31).

- Economic Editorial Newspaper. (2016). Catching the trend of tourism for the year 2016 channels to create opportunities for Thai entrepreneurs. (Online). Retrieved from: <http://www.thansettakij.com/2016/01/19/26455>. (2017, January 19).
- Economic Research Center Business and economic foundation. (2016). Situation reports and business trends. (Online). Retrieved from: <https://www.gsb.or.th/getattachment/8f77ddd6-7c71-47f8>. (2017, May 28).
- Gray Cargill. (2009, 5 November). What is solo travel? Retrieved from <https://solofriendly.com/what-is-solo-travel/>
- Istile Creation Co., Ltd. (2017). Reasons to go alone for a while. (Online). Retrieved from: <http://i-styletravel.com/%E0%B9%80%E0%B8%97%E0%B8%B5%E0%B9%88%E0%B8%A2%E0%B8%A7%E0%B8%84%E0%B8%99%E0%B9%80%E0%B8%94%E0%B8%B5%E0%B8%A2%E0%B8%A7-solo-traveler/>. (2017, October 10).
- Janice. *Solo Travel Means*. (Online). Retrieved from : <https://solotravelerworld.com/solo-travel-means/>. (2011, 21 November).
- Jitmanee Nithipreecha. (2015). Green Capsule Hostel in order to preserve the Community Lifestyle. Bangkok University.
- Louise Dickens. (2017). *World's 10 Best Destinations To Travel Alone*. (Online). Retrieved from :<https://www.lifehack.org/articles/lifestyle/worlds-10-best-destinations-travel-alone.html>. (2017, June 6).
- Luxury Backpacker. (2013). *Life style changes and travelling*. (Online). Retrieved from : <http://www.luxurybackpacker.com/2013/06/what-is-a-solo-traveller-definition-of-why-not-say-single-travelling/>. (2013, June 16).
- Narupon Chaiyawong. (1997). Readiness of community forestry management: a case study of Village Committees in Pua district, Nan Province. Mahidol University.
- Nicole Kow. (2016). *The rise of solo travel, plus of this means for your tour or activity company*. (Online). Retrieved from : <https://www.treksoft.com/en/blog/solo-travel-trend>.
- Online editorial manager. (2016). Flagstaff, hostel business, star hotel, year 2016, penetrate the flat pocket market. (Online). Retrieved from: iBizChannel / ViewNews.aspx?NewsID = 9590000002477. (2017, April 5).
- Office of the Permanent Secretary for Tourism and Sports. (2017). Tourism Economic Report. (Online).Retrieved from: http://www.mots.go.th/ewt_dl_link.php?nid=8404. (2017, April 2).

- Pholthep Boonyakanjan. (2002). The readiness to expand the social security system to small establishments in Mueang Chiangmai Province. Chiang Mai University.
- Phuket Provincial Office, Strategy and Information Group for Provincial Development. (2016). Information briefing Phuket province. (Online). Retrieved from: http://www.phuket.go.th/webpk/file_data/intropk/intropk/dataPK59.pdf. (2017, May 28).
- Phuket Provincial Statistical Office. (2015). Accommodation, guest rooms, visitors and income from tourism by province under 2015. (Online). Retrieved from: http://phuket.nso.go.th/images/new/interest_stat/provincial_stat_report/2559/chapter17_59.pdf. (2017, April 2).
- Pratuan Klinpinit. (2008). Readiness for basic education management of Subdistrict Municipality in Uttaradit Province. Uttaradit Rajabhat University.
- Promptorn Tabneam. (2015). The Project Business of Heritage Rattanakosin Hostel Bangkok. Bangkok University.
- TripAdvisor trip. (2015). 6 Major Travel Trends of 2016. (Online). Retrieved from: https://th.tripadvisor.com/TripAdvisorInsights/w665?fbclid=IwARGISnZlqw4U_oqnE70stEA6xe6n0qdRLLdak_sqr4ZbVSW8PPel2Qbw. (2017, June 2).
- Wattana Thanongpan. (2017). Management model of small hotel business in the area of Trat province. Dusit Thani College Journal.
- Woraphan Klampaiboon and Chittiphan Srisukorn. (2016). The Hostel Bible. Bangkok: Super Green Studio.

Parichon Wimonmueang, Bachelor of Business Administration Program in Service industries Hat Yai University At Present, the Position is Assistance Immigration Officer at Phuket International Airport.

Sanngkae Punyasiri, Ph.D., Doctor of Business Administration Management University of South Australia. At Present, the Position is Lecturer Faculty Graduate School of Tourism Management National Institute of Development Administration.